

ESTIEM activity week Oktoberfest, Munich 23.-28.10

Niin oli fuksiviikot ohi ja vahingossa päätetty lähteä ensimmäiselle ESTIEM matkalle Muncheniin Oktoberfesteille. Oktoberfestit oli ollut pitkäaikainen haave jo monta vuotta joten erittäin halpa matka ESTIEMin kautta oli täydellinen mahdollisuus lähteä tutustumaan saksalaisen olutjuhlan tunnelmaan. Saavuin maanantaiaamuna Münchenin lentokentälle, josta alkoikin suunnistus hostini Tiborin luokse. Löydettyäni perille ja perus tutustumisen jälkeen suuntasimme heidän yliopistolle, heidän "kiltikselle", jossa odottelimme muiden osallistujien saapumista. Ensimmäisenä saapui paikalle venäläinen Nastya ja hollantilainen Peter. Päätettiin lähteä kiertelemään kaupungilla, sillä siinä vaiheessa oli vielä monta tuntia, ennen kuin virallinen ohjelma alkaisi ja ulkona aurinko paistoi ja t-paita keli, mikä oli mukavaa vaihtelua Suomen räntäsateeseen. Illalla pääsimme tutustumaan muihinkin tapahtumaan osallistuviin, saksalaisten juomalaulujen ja oluen kanssa.

Tiistaiamuna klo. 11 suuntasimmekin jo Oktoberfesteille. Oktoberfest on festarialue, jonne on pystytetty useita suuria teltoja (telтта on huonohko sanavalinta, sillä näihin "telttöihin" mahtui parhaimmillaan 8000 ihmistä), huvipuistolaitteita ja useita pieniä kojuja, joissa oli perus huvipuistopelejä. Suuntasimme tästä Hacker nimiseen telttaan, jossa meille oli varattu pöytä teltan nurkasta. Istuuduttuamme meille jaettiin lipukkeet, joilla sai yhden kaljan ja puolikkaan broilerin, totta kai omalla rahalla oli tämän jälkeen mahdollisuus ostaa lisää kyseisiä tuotteita. Tästä seuraavat 8 tuntia oli käytännössä samaa koko ajan, loistavan kaljan nauttimista, tutustumista muihin osallistujiin, saksalaisten laulujen laulamista, supermegarasvaisen kanan syömistä ja vain nauttimista juhlatunnelmasta. Loppuillasta kiertelimme myös festarialueella ja kokeilimme huvipuistolaitteita. Hieman ennen puolta yötä pienissä juhlatunnelmissa hukkasin muut ihmiset, mutta hieman apua kyselemällä löysin hyvin hostini luo, joten sekään ei pilannut päivän tunnelmia ☺.

Keskiviikkona kokoontuimme juna-asemalla, josta lähdimme Alpeja kohti, tavoitteena patikoida vuoren huipulle ja viettää vuoristossa myös yötä. Tunnin junamatkan jälkeen saavuimmekin määränpähän ja itselleni, joka ei ennen ole nähnyt suuria vuoria oli maisemat huikeat. Tavoitteena tosiaan oli patikoida vuoren huipulle, mutta muutamia ei suuremmin innostanut yli 4tunnin patikointi ylöspäin, joten päädyimme demokraattiseen äänestykseen, että otammeko hissin vai patikoimme. Minun ja ranskalaisen Pierren pettymykseksi mentiin hissillä. Näin jälkiviisaana se saattoi olla ihan hyvä vaihtoehto, sillä moni meistä ei olisi todennäköisesti selvinnyt hengissä huipulle. Kuten aikaisemmin mainitsin, oli maisemat olleet huikeat vuoren juurella, mutta verrattuna huippuun, eivät ne olleet olleet mitään. Voin valehtelematta sanoa, että tuo päivä oli elämäni parhaimpia, sillä auringon paistaessa, musiikin soidessa taustalla, oli aivan mielettömän siistiä tuijotella alas ja kauas

horisonttiin, jossa vuoret jatkuivat silmäkantamattomiin. Tästä päivä jatkui meidän kävellessä alas vuorta ehkä noin puoleenväliin, pienelle majatalolle, jossa meidän oli tarkoitus viettää yö. Loppuilta kului vain istuskellessa terassilla, syödessä ja viettäen aikaa muiden kanssa.

Torstaiamuna lähdimme kipuamaan alaspäin vuorta ja takaisin Munchenia kohti. Tämä päivä oli

selkeästi rauhallisempi ja meille annettiinkin aikaa keräillä voimia seuraavaa päivää varten. Ohjelmassa meillä ei ollut kuin oleskelua kiltiksellä ja kaupunki kierros. Rauhallisempi päivä teki erittäin hyvää, sillä vähäiset yöunet, monen tunnin kävelyt ja kaljan lipittäminen alkoi tuntua kropassa useammalla.

Perjantaiamuna suuntasimme Oktoberfesteille jo aamulla klo 8.00 jonottamaan paikkoja teltasta, sillä toisinkuin tiistaina, halusimme tällä kertaa keskelle teltaa, mutta sieltä ei ollut mahdollista varata paikkoja. Joten mentiin periaatteella ”nopeat syövät hitaat”. Aikainen herääminen kannatti ja saimmekin hyvät paikat teltan keskiosasta. Siinä vietimme seuraavat 12 tuntia hyvin samalla

tavalla kuin tiistainakin, tunnelma oli vain paljon korkeammalla johtuen siitä, ettei ollut arkipäivä ja olimme keskellä kaikkea, emmekä eristäytyneenä kulmaan. Kokemus kaljateltassa on sellainen mitä ei koskaan Suomessa voisi kokea. Huomatessasi sen, että tanssit pöydällä samalla hoilaten saksalaista laulua, jonka sanoja et oikeastaan edes osaa, on vaikea olla hymyilemättä.

Lauantaina oli hyvästien aika ja kotimatka Suomeen. Oli haikeaa hyvästellä uudet tuttavuudet, mutta ajatus siitä että nähtäisiin vielä uusilla ESTIEM-matkoilla lähitulevaisuudessa piristi. Hieman olin pohtinut, kuinka hyvä idea oli aivan opiskelujen alussa lähteä viikon mittaiselle matkalle. Jälkikäteen ajatellen ei harmita ollenkaan. Sain aivan huikeita kokemuksia, joita en tule koskaan unohtamaan ja opiskeluissa ei ollut iso homma kiriä muita. Cheers!

Otso Holttinen